

rende Statsministre og om Valg af en offentlig Anklager."

- 2) 2den Behandling af: "Forslag til Lov om Nedlæggelse af den lærde Skole i Kolding."
- 3) 2den Behandling af: "Forslag til Lov om Sognebaandets Løsning."
- 4) 3den Behandling af: "Forslag til Lov om nogle forandrede Bestemmelser i Henseende til Skolelærerhjelpekassernes Indtægter, Udgifter og Bestyrelse."
- 5) Forespørgsel af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds til Indenrigsministeren.
- 6) Forespørgsel af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds til Indenrigsministeren.

Mødet hævet Kl. 3^{3/4}.

Ser og Tredstindhvende Møde.

Mandagen den 26de Marts Aften Kl. 7.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg anmelden, at Premierministeren har tilskrevet mig saaledes:

"Efterat den nu af to ordentlige Rigsdage vedtagne Grundlovsbestemmelse angaaende Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, i Henhold til nysnævnte Lovs § 100, er forelagt Hs. Majestæt Kongen, har Hs. Majestæt ved allerhøieste Resolution af 22de denne Maaned allernaadigst bifaldet forbemeldte Grundlovsbestemmelse".

Det 1ste Nummer paa Dagsordenen er 2den og sidste Behandling af Forslag til Rigsretstiltale mod nogle forhenværende Statsministre og Valg af en offentlig Anklager (1ste Behandling findes i Folkethingstidenden Nr. 193 Spalte 3046). Der er til denne Behandling ikke stillet noget Endringsforslag, og Sagen foreligger saaledes til Behandling i sin Heelhed.

Tiemroth: Jeg troer, at det er nødvendigt, at denne Sag foreligger klart for Thinget inden den endelige Afstemning. Der er to Spørgsmaal, som jeg antager, at det i denne Sag isærdeleshed kommer an paa, for det Første: om Rustningerne ere foretagne ifølge en Politik, om hvilken Regjeringen og Folket vare enige, og for det Andet: har denne Enighed været konstateret, førend disse Udgifter bleve gjorte. Det vil sees, at den Ret, der betegnes ved det første Spørgsmaal, aldeles Intet har at betyde, naar ikke Begjæringerne have været gjorte saaledes, at Enigheden om den Politik, der skulde følges, har været konstateret i Forveien; thi ellers er der ingen Sikkerhed for, at den Enighed mellem Folk og Regjering om Rigtigheden af de Udgifter, der skulde gjøres, nødvendigviis maa komme til stede. Det er, for at den constitutionelle Rets Bevidsthed kan stikkes, at dette sidste Punkt absolut foreligger som en Ret for Folket, at Pengene skulle være begjærede i Forveien; men det er ikke af det sidste Punkt, men af det første, at det Erstatningskrav, hvorom der har været talt saa meget, afhænger; thi jeg troer, at det vil skjønnes, at det Erstatningskrav ikke alene beroer derpaa, om Pengene have været krævede af os forud eller ikke, men maa beroe paa, om de have været udgivne til Nytte eller ikke. Dersom det nemlig var Tilfældet, at det maatte erkjendes af Thinget, at der forelaa et Factum, som gjorde det utvivlsomt, at disse Rustninger have været af den Beskaffenhed, at de havde afvendt en Fare for Staten, og altsaa bragt Nytte istedetfor Skade, saa troer jeg, at Ingen vilde kunne sige, at der kunde være Tale om Skadeser-